

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 238

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 22 martie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
35.	1–2	Roma la 4 noiembrie 1950, cu privire la modificarea sistemului de control al Convenției, adoptat la Strasbourg la 13 mai 2004.....	3–5
122.	2	126. — Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Protocolului nr. 14 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, cu privire la modificarea sistemului de control al Convenției, adoptat la Strasbourg la 13 mai 2004.....	5
★			
39.	2	121. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui magistrat.....	6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Protocolul nr. 14 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Strasbourg la 13 mai 2004.....	2	Decizia nr. 108 din 22 februarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	6–8
★			
		Rectificări	8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2005 pentru modificarea alin. (3) al art. 54 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 din 20 ianuarie 2005 pentru modificarea alin. (3) al art. 54 privind protecția specială și încadrarea în muncă a

persoanelor cu handicap, adoptată în temeiul art. 1 pct. IV.5 din Legea nr. 602/2004 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 28 ianuarie 2005, cu următoarea modificare:
— **Articolul II se abrogă.**

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 17 martie 2005.
Nr. 35.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 6/2005 pentru modificarea alin. (3) al art. 54
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999
privind protecția specială și încadrarea în muncă
a persoanelor cu handicap

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2005 pentru modificarea alin. (3) al art. 54 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 16 martie 2005.
Nr. 122.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E
privind ratificarea Protocolului nr. 14 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului
și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, cu privire la modificarea
sistemului de control al Convenției, adoptat la Strasbourg la 13 mai 2004

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Protocolul nr. 14 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, cu privire la modificarea sistemului de control al Convenției, adoptat la Strasbourg la 13 mai 2004.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 17 martie 2005.
Nr. 39.

PROTOCOLUL Nr. 14

la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, cu privire la modificarea sistemului de control al Convenției, adoptat la Strasbourg la 13 mai 2004*)

PREAMBUL

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentului protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, denumită în continuare *Convenția*, având în vedere Rezoluția nr. 1 și Declarația, adoptate în cadrul Conferinței ministeriale europene privind drepturile omului, care s-a desfășurat la Roma la 3 și 4 noiembrie 2000, având în vedere declarațiile adoptate de Comitetul Miniștrilor la 8 noiembrie 2001, 7 noiembrie 2002 și 15 mai 2003 în cadrul reuniunilor 109, 111, respectiv 112, având în vedere Avizul nr. 251 (2004) adoptat de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei la 28 aprilie 2004, considerând că este necesară și urgentă modificarea anumitor dispoziții ale Convenției în vederea menținerii și îmbunătățirii eficienței pe termen lung a sistemului de control, având în vedere mai ales creșterea continuă a numărului de cauze aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului și al Comitetului Miniștrilor Consiliului Europei, considerând, mai ales, că este necesar să fie menținut rolul principal al Curții în ceea ce privește protecția drepturilor omului în Europa, au convenit asupra celor ce urmează:

ARTICOLUL 1

Alineatul 2 al articolului 22 din Convenție se abrogă.

ARTICOLUL 2

Articolul 23 din Convenție se modifică după cum urmează:

*„ARTICOLUL 23****Durata mandatului și revocarea***

- Judecătorii sunt aleși pentru o perioadă de 9 ani. Ei nu pot fi realeși.
- Mandatul judecătorilor se încheie atunci când ei împlinesc vârsta de 70 de ani.
- Judecătorii rămân în funcție până la înlocuirea lor. Ei continuă totuși să se ocupe de cauzele cu care au fost deja sesizați.
- Un judecător nu poate fi revocat din funcție decât dacă ceilalți judecători decid, cu o majoritate de două treimi, că el nu mai corespunde condițiilor cerute.“

ARTICOLUL 3

Articolul 24 din Convenție se abrogă.

ARTICOLUL 4

Articolul 25 din Convenție devine articolul 24 și se modifică după cum urmează:

*„ARTICOLUL 24****Grefa și raportorii***

- Curtea dispune de o grefă ale cărei sarcini și organizare sunt stabilite prin regulamentul Curții.
- Atunci când se pronunță în complet de judecător unic, Curtea este asistată de raportori care își exercită funcțiile sub autoritatea președintelui Curții. Ei fac parte din grefa Curții.“

ARTICOLUL 5

Articolul 26 din Convenție devine articolul 25 („Adunarea generală a Curții“) și se modifică după cum urmează:

- La sfârșitul literei d), virgula este înlocuită cu punct și virgulă, iar cuvântul „și“ se elimină.
- La sfârșitul literei e), punctul este înlocuit cu punct și virgulă.
- Se adaugă o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins: „f) formulează orice cerere în temeiul art. 26 alin. 2.“

ARTICOLUL 6

Articolul 27 din Convenție devine articolul 26 și se modifică după cum urmează:

*„ARTICOLUL 26****Completele de judecători unici, comitete, Camere și Marea Cameră***

- Pentru examinarea cauzelor deduse judecății Curții, aceasta se constituie din complete formate din judecător unic, comitete de 3 judecători, Camere de 7 judecători și Marea Cameră, formată din 17 judecători. Camerele Curții constituie comitete pentru o perioadă determinată.
- La cererea Adunării generale a Curții, Comitetul Miniștrilor poate să reducă la 5 numărul judecătorilor Camerelor, prin decizie unanimă și pentru o perioadă determinată.
- Judecătorul unic nu va examina nici o cerere introdusă împotriva înaltei părți contractante în numele căreia a fost ales.
- Judecătorul ales în numele unei înalte părți contractante care este parte în cauză este membru de drept al Camerei sau al Marii Camere. În absența sa ori în cazul în care nu poate participa, va participa în calitate de judecător o persoană aleasă de președintele Curții de pe o listă prezentată în prealabil de către înalta parte contractantă.
- De asemenea, fac parte din Marea Cameră președintele Curții, vicepreședinții, președinții Camerelor și alți judecători desemnați în conformitate cu regulamentul Curții. Când cauza este transmisă Marii Camere în temeiul art. 43, nici un judecător al Camerei care a pronunțat decizia nu poate să facă parte din Marea Cameră, cu excepția președintelui Camerei și a judecătorului care a participat în numele înaltei părți contractante interesate.“

ARTICOLUL 7

După noul articol 26 se adaugă un nou articol, articolul 27, cu următorul cuprins:

*„ARTICOLUL 27****Competența judecătorilor unici***

- Judecătorul unic poate declara inadmisibilă o cauză, în temeiul art. 34, sau poate decide radierea ei de pe rol atunci când o asemenea decizie poate fi luată fără o examinare suplimentară.
- Decizia este definitivă.

*) Traducere.

3. Dacă judecătorul unic nu declară inadmisibilă o cauză sau nu o radiază de pe rol, acesta o va transmite unui comitet sau unei Camere pentru o examinare suplimentară.“

ARTICOLUL 8

Articolul 28 din Convenție se modifică după cum urmează:

„ARTICOLUL 28

Competența comitetelor

1. Un comitet sesizat cu o cerere individuală formulată în temeiul art. 34 poate, cu unanimitate de voturi:

a) să o declare ca fiind inadmisibilă sau să o radieze de pe rol, atunci când o asemenea decizie poate fi luată fără o examinare suplimentară; sau

b) să o declare ca admisibilă și să pronunțe în același timp o hotărâre pe fond, atunci când problema referitoare la interpretarea sau aplicarea Convenției ori a protocoalelor sale, care este la originea cauzei, face obiectul unei jurisprudențe constante a Curții.

2. Deciziile și hotărârile prevăzute la alin. 1 sunt definitive.

3. Dacă judecătorul ales în numele înaltei părți contractante, parte în cauză, nu este membru al comitetului, acesta din urmă poate, în orice fază a procedurii, să îl invite să participe în locul unuia dintre membri, ținând seama de toți factorii relevanți, inclusiv dacă partea a contestat aplicarea procedurii prevăzute la alin. 1.

ARTICOLUL 9

Articolul 29 din Convenție se modifică după cum urmează:

1. Alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Dacă nu a fost luată nici o decizie în temeiul art. 27 sau 28 și nici nu a fost pronunțată o hotărâre potrivit art. 28, Camera se pronunță asupra admisibilității și a fondului cererilor individuale formulate conform art. 34. Decizia asupra admisibilității poate fi luată separat.“

2. La finalul alineatului 2 se adaugă o nouă frază, după cum urmează:

„Cu excepția cazurilor în care Curtea decide altfel, în cazuri excepționale decizia asupra admisibilității se ia separat“.

3. Alineatul 3 se abrogă.

ARTICOLUL 10

Articolul 31 din Convenție se modifică după cum urmează:

1. La sfârșitul literei a), cuvântul „și“ se elimină.

2. Litera b) devine litera c) și se înserează o nouă literă b), după cum urmează:

„b) se pronunță asupra aspectelor cu privire la care Curtea este sesizată de către Comitetul Miniștrilor în temeiul art. 46 alin. 4; și [...]“.

ARTICOLUL 11

Articolul 32 din Convenție se modifică după cum urmează:

– La sfârșitul alineatului 1, după numărul 34 se adaugă o virgulă și numărul 46.

ARTICOLUL 12

Alineatul 3 al articolului 35 din Convenție se modifică după cum urmează:

„3. Curtea declară inadmisibilă orice cerere individuală introdusă în temeiul art. 34, atunci când apreciază că:

a) cererea este incompatibilă cu prevederile Convenției sau ale protocoalelor sale, este în mod vădit neîntemeiată ori abuzivă; sau

b) reclamantul nu a suferit nici un prejudiciu important, cu excepția cazului în care respectarea drepturilor omului garantate prin Convenție și prin protocoalele sale impune examinarea pe fond a cererii și cu condiția de a nu respinge

pentru acest motiv nici o cauză care nu a fost examinată corespunzător de o instanță națională.“

ARTICOLUL 13

La sfârșitul articolului 36 din Convenție se adaugă un nou alineat, alineatul 3, cu următorul cuprins:

„3. În orice cauză aflată pe rolul unei Camere sau al Marii Camere comisarul pentru drepturile omului al Consiliului Europei poate prezenta observații scrise și poate lua parte la audieri.“

ARTICOLUL 14

Articolul 38 din Convenție se modifică după cum urmează:

„ARTICOLUL 38

Examinarea în contradictoriu a cauzei

Curtea examinează cauza în condiții de contradictorialitate cu reprezentanții părților și, dacă este cazul, procedează la o anchetă, pentru a cărei bună desfășurare înaltele părți contractante implicate vor pune la dispoziție toate facilitățile necesare.“

ARTICOLUL 15

Articolul 39 din Convenție se modifică după cum urmează:

„ARTICOLUL 39

Soluționări pe cale amiabilă

1. În orice etapă a procedurii Curtea se poate pune la dispoziția părților în vederea soluționării pe cale amiabilă a cauzei, care să reflecte respectarea drepturilor omului, așa cum sunt recunoscute acestea în Convenție și în protocoalele sale.

2. Procedura descrisă la alin. 1 este confidențială.

3. În cazul încheierii unei convenții de rezolvare amiabilă, Curtea scoate cauza de pe rol printr-o decizie care se limitează la o prezentare sumară a situației de fapt și a soluției adoptate.

4. Această decizie este transmisă Comitetului Miniștrilor, care supraveghează executarea clauzelor din convenția de soluționare pe cale amiabilă, așa cum au fost reținute în decizie.“

ARTICOLUL 16

Articolul 46 din Convenție se modifică după cum urmează:

„ARTICOLUL 46

Forța obligatorie și executarea hotărârilor

1. Înaltele părți contractante se obligă să se conformeze hotărârilor definitive ale Curții, pronunțate în cauzele în care sunt părți.

2. Hotărârea definitivă a Curții se transmite Comitetului Miniștrilor care supraveghează executarea acesteia.

3. În cazul în care Comitetul Miniștrilor consideră că supravegherea executării unei hotărâri definitive este împiedicată de o dificultate de interpretare a acestei hotărâri, el poate sesiza Curtea pentru a se pronunța asupra acestei probleme de interpretare. Decizia cu privire la sesizarea Curții se ia prin vot cu o majoritate de două treimi din numărul reprezentanților cu drept de a participa la lucrările Comitetului Miniștrilor.

4. În cazul în care Comitetul Miniștrilor consideră că o înaltă parte contractantă refuză să se conformeze unei hotărâri definitive pronunțate într-un litigiu în care este parte, acesta poate, după ce a pus în întârziere înalta parte contractantă, să sesizeze Curtea cu privire la problema respectării de către aceasta a obligației prevăzute la alin. 1, printr-o decizie luată cu votul majorității de două treimi din

numărul reprezentanților cu drept de a participa la lucrările Comitetului Miniștrilor.

5. Dacă Curtea constată o încălcare a prevederilor alin. 1, trimite cauza Comitetului Miniștrilor pentru ca acesta să examineze măsurile care se impun. Dacă Curtea constată că nu s-a produs o încălcare a prevederilor alin. 1, va transmite cauza Comitetului Miniștrilor, care va decide încetarea supravegherii executării.“

ARTICOLUL 17

Articolul 59 din Convenție se modifică după cum urmează:

1. **Se adaugă alineatul 2 cu următorul cuprins:**

„2. Uniunea Europeană poate adera la prezenta Convenție.“

2. **Alineatele 2, 3 și 4 vor deveni alineatele 3, 4 și, respectiv, 5.**

ARTICOLUL 18

Dispoziții finale și tranzitorii

1. Prezentul protocol este deschis semnării de către statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale Convenției, care își pot exprima consimțământul de a fi parte la acesta prin:

a) semnare fără rezerva ratificării, acceptării ori aprobării; sau

b) semnare sub rezerva ratificării, acceptării ori aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare.

2. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare vor fi depuse la Secretariatul General al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 19

Prezentul protocol va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează trecerii unui termen de 3 luni de la data la care toate părțile contractante își vor fi exprimat consimțământul de a fi parte la protocol, în conformitate cu dispozițiile art. 18.

ARTICOLUL 20

1. La data intrării în vigoare a prezentului protocol, dispozițiile sale se vor aplica tuturor cererilor aflate pe rolul Curtii, precum și tuturor hotărârilor a căror executare este supravegheată de către Comitetul Miniștrilor.

2. Noul criteriu de admisibilitate introdus prin art. 12 din prezentul protocol la art. 35 alin. 3 lit. b) din Convenție nu se va aplica cererilor declarate admisibile înainte de intrarea în vigoare a prezentului protocol. Doi ani după intrarea în vigoare a prezentului protocol, doar Camerele și Marea Cameră vor putea aplica noul criteriu de admisibilitate.

ARTICOLUL 21

La data intrării în vigoare a prezentului protocol durata mandatului judecătorilor care se află în exercitarea primului lor mandat se va prelungi de drept, pentru a atinge un total de 9 ani. Ceilalți judecători își vor încheia mandatul, care va fi prelungit de drept cu 2 ani.

ARTICOLUL 22

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei:

a) orice semnare;

b) depunerea oricărui instrument de ratificare, acceptare sau aprobare;

c) data intrării în vigoare a prezentului protocol, conform art. 19; precum și

d) orice alt act, notificare sau comunicare referitoare la prezentul protocol.

Drept care, subsemnații, având depline puteri, am semnat prezentul protocol.

Adoptat la Strasbourg la 13 mai 2004, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus la arhivele Consiliului Europei. Secretariatul General al Consiliului Europei va comunica o copie certificată conformă cu originalul fiecăruia dintre statele membre ale Consiliului Europei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Protocolului nr. 14 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, cu privire la modificarea sistemului de control al Convenției, adoptat la Strasbourg la 13 mai 2004

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Protocolului nr. 14 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, cu privire la modificarea sistemului de control al Convenției, adoptat la Strasbourg la 13 mai 2004, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 16 martie 2005.
Nr. 126.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru eliberarea din funcție a unui magistrat

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), ale art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 63 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, precum și ale art. 36 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 49 din 16 februarie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Iuga Ilie, procuror-inspector la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj, se eliberează din funcția de magistrat ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 16 martie 2005.
Nr. 121.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 108

din 22 februarie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1
din Codul de procedură civilă

Constantin Doldur	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

nu au intervenit elemente noi. Totodată, apreciază că obligația depunerii unei cauțiuni constituie o garanție pentru realizarea creanței, precum și împotriva formulării unor cereri șicanatorii de suspendare a executării.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că dispozițiile legale criticate nu îngrădesc nici accesul liber la justiție și nici dreptul de proprietate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 12.176/2004, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Andrei Vladimir, contestator într-un litigiu având ca obiect soluționarea contestației la executare formulate împotriva intimatului Constantin Cantemir.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate, prin condiționarea suspendării executării silite de depunerea unei cauțiuni în cuantumul fixat de instanță, împiedică accesul liber la justiție, încălcând astfel art. 21 din Constituție, precum și prevederile constituționale ale art. 44 alin. (2), art. 136 alin. (5) și ale art. 53, referitoare la obligația statului de a lua măsuri privind garantarea și ocrotirea

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Andrei Vladimir în Dosarul nr. 12.176/2004 al Judecătoria Sectorului 5 București.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, Andrei Vladimir, personal, precum și Constantin Cantemir, prin avocat Teodor Moldovan, cu delegație la dosar.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției de neconstituționalitate susține admiterea acesteia, astfel cum a fost formulată în fața instanței de judecată.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției de neconstituționalitate susține admiterea acesteia, astfel cum a fost formulată în fața instanței de judecată.

Reprezentantul părții, Constantin Cantemir, solicită respingerea excepției, invocând jurisprudența constantă a Curții Constituționale în materie, jurisprudență față de care

proprietății private, respectiv la restrângerea exercițiului unor drepturi. În acest sens, arată că garantarea dreptului de proprietate presupune protecția tuturor prerogativelor acestui drept, iar, în ipoteza în care cererea de suspendare a executării silite ar fi respinsă pe motiv că nu s-a achitat cauciunea, prerogativele aferente dreptului în discuție ar fi nejustificate afectate.

Judecătoria Sectorului 5 București apreciază că instituirea condiției depunerii unei cauciuni pentru suspendarea executării silite are o dublă finalitate, și anume, pe de-o parte, aceea de a constitui o garanție pentru creditor în ceea ce privește eventualele daune suferite ca urmare a întâzierii executării silite, prin efectul suspendării acesteia, iar, pe de altă parte, de a preveni și limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici. Întrucât plata cauciunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci o cerință pentru suspendarea executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o încălcare a accesului liber la justiție.

De asemenea, arată că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul ordinar este abilitat să reglementeze competența și procedura de judecată, stabilind cadrul organizatoric și funcțional în care se realizează accesul liber la justiție. Sub aspectul garantării proprietății private, procedura contestației la executare asigură garanții suficiente atât pentru ocrotirea accesului liber la justiție, cât și pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces, acestea având posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar în cazul admiterii contestației la executare și desființării titlului executoriu sau a executării înseși, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare.

Instanța mai reține că dispozițiile legale criticate nu încalcă nici prevederile art. 53 din Constituție, întrucât acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care nu se constată în cazul de față.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Procedura contestației la executare asigură garanții suficiente pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces, prin însuși faptul că le oferă posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar în cazul admiterii contestației și desființării titlului executoriu sau a înseși executării silite, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării prin restabilirea situației anterioare acesteia. Totodată, apreciază că accesul la justiție este pe deplin respectat de dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, întrucât autorul cererii de suspendare are posibilitatea formulării unui recurs, inclusiv în ceea ce privește stabilirea cuantumului cauciunii, în cazul în care apreciază că acesta este exagerat. De asemenea, invocă și jurisprudența constantă a Curții Constituționale, menționând Decizia nr. 227/2004.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă nu îngăduiesc sub nici un aspect accesul liber la justiție, nu împiedică părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești sau de a se prevala de toate garanțiile procesuale. Astfel, obligația de a plăti cauciune are caracterul unei garanții instituite în favoarea creditorului pentru acoperirea pagubelor ce i s-ar aduce ca urmare a suspendării executării silite, iar instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o îngăduire a accesului liber la justiție, întrucât plata cauciunii nu constituie o condiție de

admisibilitate a contestației la executare, ci doar o cerință necesară pentru suspendarea executării silite.

În ceea ce privește criticile referitoare la încălcarea art. 44 și 136 din Constituție, apreciază că nici acestea nu sunt întemeiate, întrucât instituirea unei cauciuni nu aduce atingere principiului constituțional referitor la garantarea proprietății private. Procedura contestației la executare asigură garanții suficiente pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces, acestea având posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar în cazul admiterii contestației la executare și desființării titlului executoriu sau a executării înseși, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare.

În ceea ce privește celelalte critici de neconstituționalitate, apreciază că dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă nu pun în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ci acestea sunt norme de procedură și reprezintă opțiuni ale legiuitorului, în deplină conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 156 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, având următorul cuprins: „*Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silite, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauciune în cuantum fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.*”

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 21, art. 44 alin. (2), art. 53 alin. (1) și ale art. 136 alin. (5) din Constituție, al căror conținut este următorul:

— Art. 21: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngădui exercitarea acestui drept.*

(3) *Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.*

(4) *Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.*”;

— Art. 44 alin. (2): „*Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de*

reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.”;

— Art. 53 alin. (1): *„Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.”;*

— Art. 136 alin. (5): *„Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.”*

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că s-a pronunțat în numeroase cauze cu privire la dispozițiile legale criticate în cauza de față, constatând că acestea sunt constituționale. De exemplu, în Decizia nr. 227 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 28 mai 2004, s-a reținut că instituirea obligației de plată a cautiunii, ca o condiție a suspendării executării, are o dublă finalitate, și anume, pe de o parte, de a constitui o garanție pentru creditor în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune

suferite ca urmare a întârzierii executării silite, prin efectul suspendării acesteia, și, pe de altă parte, de a preveni și limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici. Întrucât plata cautiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a restrânge accesul liber la justiție.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Jurisprudența Curții Constituționale este în concordanță și cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, care, în cauza *Z și alții contra Marii Britanii*, 2001, a statuat, de principiu, că accesul liber la justiție nu este absolut, el putând fi supus „la restricții legitime, cum ar fi termenele legale de prescripție, ordonanțele care impun depunerea unei cautiuni *judicatum solvi* [...]”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Andrei Vladimir în Dosarul nr. 12.176/2004 al Judecătorei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 februarie 2005.

PREȘEDINTE,
CONSTANTIN DOLDUR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

★

RECTIFICĂRI

În Hotărârea Guvernului nr. 116/2005 privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, pentru județul Hunedoara, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 1 martie 2005, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial”, Partea I):

— la art. 3, în loc de: *„Predarea-preluarea bunurilor imobile prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate...”* se va citi: *„Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2005...”*

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 013377